

mere ved 19 Millioner. Det vil altsaa sige, at hvis denne Ligning skal gennemføres, vil der intet som helst blive tilbage til Fodring af Kreaturer. Nu gaar det teoretiske Landbrugsudvalg i sin Betænkning ud fra, at det skal lykkes at tilføre en ikke ringe Mængde af Foderkager. Det er dog kun en Hypotese, der er ingen herinde, som formaar at sige god for, at et større Kvantum Foderkager vil kunne indføres. En anden Ting er, at Beholdningerne herhjemme af Foderkager i Øjeblikket vistnok er noget større, end man officielt antager. En Del af det Kvantum, som det teoretiske Udvalg venter at faa indført i den nærmeste Fremtid, findes altsaa paa Forhaand her i Landet. Men Landbruget vil gøre rettest i at gaa ud fra, at en saadan Import ikke vil kunne gennemføres.

Tilbage staar da Spørgsmaalet om vore Malkekvægbesætningers Bevarelse. Jeg kan selvfølgelig give de Talere af forskellige Partier, der allerede har haft Ordet i denne Sag, Ret i, at en betydelig Reduktion af vore Kvægbesætninger, som de er i dette Øjeblik, vel desværre vil vise sig at være en Nødvendighed, men jeg tror, det vil være af afgørende Betydning for dette Land, om denne Reduktion foretages, uden at der kommer en panikagtig Stemning op blandt Kreaturopdræfterne, foretages med koldt Hoved. Det er efter min Mening af afgørende Betydning, at dette Land, naar Krigen er forbi, staar med Kreaturbesætninger, der, selv om de ikke er velfodrede, dog er af et saa stort Omfang, at man i alt Fald med nogenlunde Hurtighed atter kan komme op til det, som det danske Landbrug i saa Henseende overhovedet formaar at fodre, formaar at holde. Og Betingelsen herfor er, at der foruden det hjemmeavlede Foder til Kreaturerne — jeg tænker altsaa her paa Roer, Hø, Kartofler, Grøntfoder o. s. v. — dog findes nogen Beholdning af Kærne; ellers tror jeg, at denne Opgave vil mislykkes for det danske Landbrug. Det er efter min Mening af stor Betydning for Landet — og jeg tænker ikke mindst her paa Landet som fremtidig Skattekilde —, at denne Fordring opfyldes. Der er ingen indenfor Landbruget, som nægter, at det menneskelige Behov skal dækkes først og dækkes fuldt ud, men derfra og til at gaa til en Ligning saa stor som den, der her er foreslaaet, og som faktisk indeholder Oplægning af en meget betydelig Reservebeholdning, er der dog et Spring. Denne Oplægning er en Foranstaltning, som i og

for sig er saare fornuftig, en Foranstaltning, som man fuldt ud vilde kunne understøtte, hvis man her i Landet stod overfor en stor Høst, men denne Foranstaltning kan med den Høst, vi staar overfor, efter min Mening blive af skæbnesvanger Betydning. I det hele virker en saa rundelig Beregning, som der her er Tale om, det indrømmer jeg, tiltalende, men sammenholdt med det Moment, jeg her fremdrager, virker den, i alt Fald for mig, tillige noget afskrækkende, idet jeg mener, at næst efter Opfyldelsen af det menneskelige Behov er den anden Opgave, den, jeg nævnedes før: Kvægbesætningernes Fodring, nationaløkonomisk set af den største Betydning for Landet. Det er derfor med megen Betænkelighed, jeg har set, at Ministeren har ment det nødvendigt at gaa til Forslag om en saa høj Ligning, som der her er Tale om.

Jeg forstaar saa godt — det sagde jeg før —, at Ministeren stiller sig saaledes, som han gør: Den ansvarlige Minister siger: Med dette Kvantum mener jeg, at vi kan være fuldt ud og rigeligt dækkede i enhver Henseende. Jeg forstaar udmærket godt den Synsmaade, men det bliver nu Rigsdagens Sag at tage Standpunkt i dette Spørgsmaal og delvis tage Ansvar for Ministeren, og jeg vil i høj Grad anmode det Udvalg, som nu bliver nedsat i denne Sag, om at tage dette Anliggende under nøje Overvejelse. Jeg mener, at Ministeren godt kan modtage et mindre Tilbud fra Rigsdagens Side, idet han ved Forelæggelsen af sit Forslag har staaet paa den sikre Side og for saa vidt har overladt til Rigsdagen at afveje de forskellige Forhold, jeg her har peget paa, overfor hverandre. Efter min Mening vil der ved en saadan Forhandling mellem Ministeren og Udvalget kunne naas et Resultat, som gaar nærmere i den Retning, som Landbrugsudvalget har angivet, de 7½ Mill. Tdr. Sæd, end i den Retning, Lovforslaget paapeger, de 9½ Mill. Tdr. Sæd.

For øvrigt skal jeg selvfølgelig anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Det er et Lovforslag af den yderste Vigtighed og et Lovforslag, hvori der heldigvis ingen Politik findes, men overfor hvilket alle Partier kan staa enige om, at det her gælder at løse Spørgsmaalet saa godt som muligt i Forhold til den Betydning, det faktisk har for vort Land.